

Sygn. akt IV R C 717/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa małoletnich M. F. oraz K. F. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową M. Ś.

przeciwko A. F.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego A. F. ustalone na rzecz powoda małoletniego M. F. w wysokości po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 19 sierpnia 2005 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 317/05 podwyższa z dniem 10 września 2015 roku do kwoty po 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 – ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek raty do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. Ś.,
2. oddala powództwo małoletniego M. F. w pozostałej części,
3. oddala powództwo małoletniego K. F.,
4. nakazuje pobrać od pozwanego A. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt RC 717/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 września 2015 roku małoletni powodowie K. F. i M. F. wnieśli o podwyższenie alimentów od pozwanego A. F. z kwoty po 350 zł do kwoty po 800 zł na rzecz małoletniego K. F. oraz z kwoty 250 zł do kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. F., płatnych do rąk matki powodów do dnia 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Jednocześnie, wraz z pozwem złożono wniosek o zabezpieczenie powództwa na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz małoletniego K. F. kwoty po 800 zł miesięcznie oraz kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. F..

W uzasadnieniu wskazano, że alimenty w dotychczasowej wysokości na rzecz małoletnich powodów zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt IV RC 124/07, następnie zmienionym przez wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku. Pozwany nie realizował swojego obowiązku w zakresie partycypowania w kosztach utrzymania powodów. Pozwany ma dobry zawód, posiada wieloletnią praktykę i doświadczenie, pomimo to nie wykorzystał swoich możliwości zarobkowych. Pozwany, oprócz powodów nie ma innych osób na utrzymaniu. Od czasu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości matka powodów, przy pomocy swoich rodziców zaspokajała potrzeby dzieci. Obecnie z uwagi na wiek i stan zdrowia matka powodów nie może liczyć na pomoc swoich rodziców. Potrzeby powodów są duże. Matka chciałaby zapewnić powodom wypoczynek letni, zimowy, naukę języków obcych, gry na fortepianie. Starszy z powodów rozpoczął naukę w technikum w Zespole Szkół (...), a młodszy naukę w klasie V szkoły podstawowej. Należało zakupić mundur dla starszego powoda, odzież, obuwie, podręczniki. Matka powodów jest zadłużona i ze swoich dochodów i alimentów w dotychczasowej wysokości nie jest w stanie ponieść tych wydatków.

/pozew – k. 2-3/

Postanowieniem z dnia 15 września 2015 roku tut. Sąd oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

/postanowienie z dnia 15.09.2015 r. – k. 4/

Na skutek zażalenia powodów na powyższe postanowienie Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 2 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt II 1 Cz 31/16 oddalił zażalenie.

/postanowienie z dnia 2.02.2016 r. – k. 23-26/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. ur. (...) i M. F. ur. (...) są dziećmi M. Ś. i pozwanego A. F., pochodzącymi z ich związku nieformalnego.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 19 sierpnia 2005 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 317/05 na mocy ugody A. F. zobowiązał się łożyć na rzecz małoletnich synów K. F. i M. F. kwotę po 250 zł miesięcznie na każde dziecko tj. łącznie 500 zł miesięcznie do rąk matki małoletnich do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 30 czerwca 2005 roku, na co matka małoletnich M. Ś. wyraziła zgodę.

/dowód: akta sprawy z dnia IV RC 317/05: protokół z dnia 19.08.2005 r. – k. 12-13, postanowienie z dnia 19.08.2005 r. – k. 14/

W chwili zawierania ugody małoletni M. F. miał 1,5 roku, natomiast K. F. miał 5 lat. Koszty utrzymania obu małoletnich kształtowały się na poziomie 500 zł.

Matka małoletnich M. Ś. była zatrudniona w Wojewódzkiej Przychodni (...) (...) w G. i na jej wniosek udzielony jej został urlop wychowawczy od dnia 28 lipca 2004 roku do dnia 27 lipca 2007 roku na syna M..

Pozwany A. F. był zatrudniony w firmie (...) z siedzibą w G. i uzyskiwał w okresie od stycznia 2005 roku do lipca 2005 roku wynagrodzenie w kwocie 2.250 zł brutto (1.536,25 zł netto) miesięcznie. Na utrzymanie małoletnich przekazywał kwoty po 300-500 zł w okresach comiesięcznych lub częściej.

/dowód: akta sprawy IV RC 317/05: pozew – k. 2, zaświadczenie o dochodach A. F. – k. 8-9, spis wydatków na małoletnich – k. 10, zaświadczenie z dnia 4.07.2005 r. – k. 11, protokół z dnia 19.08.2005 r. – k. 12-13/

Wyrokiem z dnia 14 maja 2007 roku tut. Sąd w sprawie o sygn. akt IV RC 124/07 podwyższył alimenty od A. F. na rzecz małoletnich K. F. i M. F. z kwoty po 250 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich do kwoty po 400 zł miesięcznie

na rzecz małoletniego K. F. i do kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. F., począwszy od dnia 28 lutego 2007 roku.

Następnie na skutek apelacji A. F. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygn. II Ca 305/07 na mocy wyroku z dnia 9 listopada 2007 roku zmienił wyrok tut. Sądu z dnia 14 maja 2007 roku w ten sposób, że podwyższył rentę alimentacyjną od A. F. na rzecz małoletniego powoda K. F. z kwoty po 250 zł do kwoty po 350 zł miesięcznie zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Nadto zmienił wyrok sądu pierwszej instancji i oddalił powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego M. F..

/dowód: akta sprawy IV RC 124/07: wyrok z dnia 14.05.2007 r. – k. 40-41, wyrok z dnia 9.11.2007 r. – k. 75-82/

Małoletni K. F. uczęszczał wówczas do pierwszej klasy szkoły podstawowej, rozwijał się prawidłowo i nie chorował. Poza obowiązkowymi zajęciami szkolnymi uczęszczał na zajęcia plastyki (koszt 15 zł miesięcznie), kurs komputerowy (30 zł miesięcznie), kurs tańca (35 zł miesięcznie), lekcje gry na pianinie (56 zł miesięcznie) oraz lekcje języka angielskiego (koszt 160 zł miesięcznie). Koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił wówczas 800 zł miesięcznie.

/dowód: akta sprawy IV RC 124/07: dowody wpłat – k. 15, zeznania M. Ś. – k. 36 w zw. z k. 20, spis wydatków – k. 7/

Małoletni M. F. miał wówczas 3 lata i 4 miesiące, był zdrowym dzieckiem. Po urodzeniu pobrano od niego komórki macierzyste, które przechowywane były w Centrum (...), a roczny koszt przechowania stanowiła kwota 400 zł. Koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił wówczas 600 zł miesięcznie.

/dowód: akta sprawy IV RC 124/07: faktura VAT – k. 8/

Matka małoletnich M. Ś. zamieszkiwała wraz z dziećmi w trzypokojowym lokalu stanowiącym jej własność przy ul. (...) w G.. Czynsz miesięczny wynosił 484,28 zł, opłata miesięczna za energię elektryczną – około 50 zł, opłata miesięczna za gaz – około 30 zł. M. Ś. przebywała wówczas na urlopie wychowawczym udzielonym na rzecz małoletniego M. F.. W roku 2006 jej dochód wyniósł 961,38 zł. Finansowo wspomagali ją rodzice, otrzymywała również zasiłek rodzinny z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w wysokości 112 zł miesięcznie.

/dowód: akta sprawy IV RC 124/07: dowody wpłat – k. 17, zaświadczenie Naczelnika I US w G. – k. 9, zeznania M. Ś. – k. 36 w zw. z k. 20/

A. F. zatrudniony był wówczas w firmie (...) j. D., J., S. z siedzibą w G. jako handlowiec. W okresie od września 2006 roku do lutego 2007 roku uzyskiwał miesięczne wynagrodzenie w kwocie 2.250 zł brutto (1.464 zł netto). Wynajmował wówczas pokój w G. przy ul. (...). Czynsz najmu wynosił 500 zł miesięcznie. Na swoje wyżywienie wydatkował około 350 zł miesięcznie, na dojazdy do pracy około 150 zł miesięcznie. A. F. był wówczas współwłaścicielem wraz z matką małoletnich samochodu marki F. (...) rocznik 1995.

/dowód: akta sprawy IV RC 124/07: zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach – k. 10-11, umowa najmu – k. 12, dowód wpłaty – k. 13-14, zeznanie podatkowe – k. 32-34, zeznania A. F. – k. 37 w zw. z k. 20-21/

A. F. ma obecnie 40 lat, z zawodu jest technikiem mechanikiem konstrukcji kadłuba statków jednostek pływających, nigdy nie pracował w wyuczonym zawodzie. Pracuje na stanowisku handlowca w (...) Sp. j. D., J., S. z wynagrodzeniem netto w wysokości 1.727,31 zł. Jako handlowiec pracuje 18 lat. Mieszka w wynajętym pokoju, za który płaci 550 zł miesięcznie. W 2014 i 2015 roku uzyskał dochód w wysokości 24.218,28 zł. Jest właścicielem samochodu marki F. (...) z 2002 roku. Pozwany ponosi następujące wydatki: telefon – 50 zł, dojazd do pracy – 120 zł, wyżywienie, ubranie 300-400 zł, ubezpieczenie samochodu 350 zł rocznie. Na zakup paliwa wydaje maksymalnie 250 zł.

Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1 września 2015 roku do 23 marca 2016 roku dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie handlowca z wynagrodzeniem od 1.750 zł do 4.000 zł brutto miesięcznie. Powiatowy Urząd Pracy w G. w okresie od 1 września 2015 roku do 31 marca 2016 roku dysponował ofertami pracy na stanowisko technika handlowca, przedstawiciela handlowego, sprzedawcy, kasjera handlowego oraz dla mężczyzn bez kwalifikacji

zawodowych z wykształceniem podstawowym, gimnazjalnym oraz średnim ogólnym z wynagrodzeniem od 526,21 zł netto do 2853,96 zł netto, tj. średnio ok. 1700 zł netto.

/dowód: zaświadczenie z dnia 15.03.2016 r. – k. 37, zeznania pozwanego – k. 82-83, deklaracja podatkowa za 2014 rok – k. 89-92, e-mail PUP – k. 100, deklaracja podatkowa za 2015 rok – k. 108-111, pismo PUP w G. – k. 96/

M. Ś. ma obecnie 50 lat, wykonuje zawód technika dentystycznego prowadząc działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzenia tej działalności uzyskała następujący dochód netto: wrzesień 2015 – 1.924,02 zł, październik 2015 – 223,14 zł, listopad 2015 – 4.677,15, grudzień 2015 – 4.727,20 zł, styczeń 2016 – 1.150,04 zł, luty 2016 – 3.628,23 zł. Ponadto jest przewodnikiem turystycznym i z tego tytułu uzyskuje dodatkowo dochód w wysokości 3.000 – 5.000 zł. M. Ś. w 2014 roku uzyskała dochód w wysokości 25.507,73 zł. Mieszka ona wraz z małoletnimi powodami w należącym do niej mieszkaniu w G. przy ul. (...). Na koszt utrzymania mieszkania składają się następujące opłaty: czynsz 500-600 zł, energia 120-130 zł, gaz 50 zł, internet 100 zł. Udział każdego z powodów w kosztach utrzymania mieszkania wynosi ok. 275 zł miesięcznie.

/dowód: rozliczenie opłat eksploatacyjnych za mieszkanie – k. 43, k. 56, k. 63, k. 64, k. 78, potwierdzenie przelewu – k. 44, potwierdzenia przelewu – k. 47 zaświadczenie z dnia 14.03.2016 r. – k. 55, deklaracja podatkowa za 2014 rok – k. 49-54, zeznania M. Ś. – k. 80-83/

Koszt utrzymania K. F. to kwota 1.200-1.300 zł miesięcznie, bez kosztów utrzymania mieszkania. Koszt wyżywienia małoletniego to 500 zł. Koszty związane z uczęszczaniem do szkoły to: mundur 350-360 zł na okres trzech lat, 5 koszul rocznie – koszt jednej to kwota około 30-40 zł, koszt wyprawki szkolnej – 1.000 zł rocznie, ubezpieczenie – 42 zł rocznie, komitet rodzicielski – 20 zł, wyjścia klasowe – 100 zł, korepetycje z matematyki od listopada do stycznia – od 300 zł do 350 zł miesięcznie. Dodatkowo małoletni uczęszcza na lekcje gry na fortepianie – 80 zł oraz zajęcia karate – 120 zł na pół roku. Koszt zakupu odzieży i obuwia dla małoletniego K. kwota 200 zł miesięcznie.

Koszt utrzymania małoletniego M. F. stanowi: muzyka – 80 zł, podręczniki – 500 zł, przybory szkolne – 200 zł, uzupełnienie przyborów – 20 zł co miesiąc, lekcje angielskiego – 160 zł miesięcznie, ubezpieczenie – 40 zł, komitet rodzicielski – 80 zł, składki comiesięczne – 15 zł, wyżywienie – 400 zł miesięcznie. Koszt zakupu odzieży i obuwia 1.000 zł rocznie. Koszt utrzymania powoda wynosi ok. 1000 zł bez kosztów utrzymania mieszkania.

/dowód: zeznania M. Ś. – k. 80-83/

Małoletni K. F. ma obecnie 17 lat i uczęszcza do technikum w Zespole Szkół (...), zaś małoletni M. F. ma 12 lat i uczęszcza do piątej klasy szkoły podstawowej.

/dowód: zeznania M. Ś. – k. 80-83/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy o sygn. IV RC 124/07 i IV RC 317/05.

Sąd dał wiarę także zeznaniom matki powodów w znacznej części oraz zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Należy zauważyć, iż twierdzenia stron nie były kwestionowane, i z tego powodu Sąd przyjął za prawdziwe w znacznej części zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów odnośnie kosztów utrzymania powodów. Jednakże Sąd uznał, że wskazywana kwota wyżywienia każdego powoda w wysokości 750 zł miesięcznie, czyli łącznie kwota 1500 zł miesięcznie jest kwotą zawyżoną, nieuwodnioną, nieadekwatną do wieku i potrzeb dzieci. W ocenie Sądu łącznie kwota 900 zł zaspokoi potrzeby małoletnich.

Podstawą roszczenia w niniejszej sprawie jest art. 138 k.r.o., który przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W dalszej kolejności należy oprzeć się na przepisach będących w ogólności podstawą obowiązku alimentacyjnego, a więc art. 128 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o., w szczególności zaś art. 135 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego jego zakresu (art. 133 i art. 135 k.r.o.). Zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2015 r., VI RCa 293/14).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie w odniesieniu do małoletniego M. F..

Różnica wieku dzieci spowodowana wpływem czasu od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków. Jednakże podkreślić należy, że zakres obowiązku alimentacyjnego jest wyznaczany przez górną granicę możliwości zarobkowych zobowiązanego. W 2005 roku pozwany uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 1.536,25 zł netto, obecnie zaś w wysokości 1.727,31 zł netto. Z powyższego wynika zatem, że w porównaniu ze stanem w dacie ostatniej konkretyzacji alimentów nastąpił nieznaczny wzrost wynagrodzenia pozwanego. Zauważyć przy tym należy, że w odniesieniu do małoletniego M. F. obowiązek alimentacyjny pozwanego został skonkretyzowany na mocy ugody z 2005 roku, zaś odnośnie małoletniego K. na mocy orzeczenia w 2007 roku. Sąd miał na względzie, iż koszty utrzymania małoletniego M. F. uczęszczającego obecnie do szkoły podstawowej różnią się w sposób znaczący od kosztów utrzymania i wychowania istniejących w dacie zawierania przez rodziców małoletniego ugody w 2005 roku, w głównej mierze właśnie ze względu na to, że małoletni M. F. uczęszcza do szkoły. Związane są zatem z tym wydatki na wyprawkę do szkoły, przybory szkolne i pomoce dydaktyczne, komitet rodzicielski i inne wydatki.

Nie można pominąć faktu, że matka małoletnich powodów również jest zobowiązana do ich utrzymywania i wychowywania, co też czyni. W dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego przebywała na urlopie wychowawczym, finansowo wspierali ją rodzice, otrzymywała również zasiłek rodzinny z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w wysokości 112 zł miesięcznie. Obecnie zaś jej sytuacja jest o wiele lepsza, wykonuje ona zawód technika dentystrycznego prowadząc działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzenia tej działalności uzyskała w lutym 2016 dochód w wysokości 3.628,23 zł netto. Nadto dorabia pracując jako przewodnik turystyczny. Nie można również pominąć, że matka powodów ma większe możliwości zarobkowe niż pozwany. Okoliczność, że matka małoletnich zapewnia im zorganizowany wypoczynek poprzez wyjazdy w okresie ferii zimowych i wakacji letnich, świadczy o jej dobrej sytuacji finansowej. Jeżeli chodzi o dodatkowe zajęcia, na które uczęszczają małoletni, to wydatków tych nie

można traktować w kategorii zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Pokrywanie kosztów dodatkowych zajęć pozalekcyjnych dziecka może obciążać rodzica zobowiązanego do alimentacji, jeżeli pozwala na to sytuacja zarobkowa i majątkowa osoby zobowiązanej.

Powtórzyć należy raz jeszcze, że pozwany A. F. jest zobowiązany w pierwszej kolejności zapewnić dzieciom byt podstawowy, a dopiero później, gdy pozwalałyby na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, tj. jego zamożność byłoby można rozważać, czy powinien partycypować w innych kosztach utrzymania i wychowania dzieci, które ze względu na swój charakter trudno nazwać niezbędnymi, w znaczeniu elementarnymi. W ocenie Sądu możliwości zarobkowe pozwanego nie pozwalają mu na pokrywanie takich wydatków małoletnich jak wyjazdy, czy koszt zajęć dodatkowych. Zaznaczyć należy, że tutaj Sąd aby ustalić możliwości zarobkowe pozwanego zwrócił się o informację do Powiatowego Urzędu Pracy w G. i w G.. Z uzyskanych informacji wynika, że Urzędy te dysponują ofertami pracy dla osób w zawodzie handlowca a proponowane wynagrodzenie oscyluje w granicach uzyskiwanego obecnie przez pozwanego. Mając na względzie realia rynku pracy i uzyskane przez Sąd informacje, nie można oczekiwać od pozwanego, że zwiększy on swoje możliwości zarobkowe. Wskazać tu należy, że pozwany musi mieć zaspokojone potrzeby życiowe na co najmniej podstawowym poziomie, w związku z tym nie stać go na opłacenie alimentów w kwotach żądanych przez matkę powodów.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda M. F. z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec syna wyczerpuje się kwotą po 350 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów. Sąd tu miał na względzie niewielki wzrost wynagrodzenia pozwanego, które ten może przeznaczyć na utrzymanie powoda. Sąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt 1 sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario. Na podstawie tych samych przepisów Sąd oddalił powództwo małoletniego K. F. uznając, że pozwany nie jest w stanie spełnić obowiązku alimentacyjnego w kwocie wyższej niż 700 zł na obydwu synów.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 4 wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona.